

Přednáška 13 - Newtonova metoda

opácko - Newtonova metoda:

• x_{k+1} získám jako řešení $J_{x_k} x_{k+1} = J_{x_k} x_k - F(x_k)$

kde $[J_{x_k}]_{ij} = \frac{\partial F_i}{\partial x_j}(x_k)$ je Jacobiova matice F v bodě x_k

• „pokud konverguje, pak $\frac{\|x^* - x_{k+1}\|}{\|x^* - x_k\|^2} \xrightarrow{k \rightarrow \infty} C \neq 0$ “
... tzv. kvadratická konv.

Problém 1: co když nekonverguje?

-> Newton je odvozený pomocí Taylora => „funguje jen lokálně“
tj. můžeme zaručit konvergenci pokud začneme v x_0 dostatečně blízko přesného řešení x^* .

Řešení 1 - „začni blízko“

-> můžeme začít z mnoha bodů (a doufat, že nějaký zkonzverguje) => pokud nějaký funguje, uvidíme to velmi rychle díky kvadratické konv.

-> můžeme použít jinou metodu pro „počáteční fázi“ a postupně zkoušet pouštět Newtona => jak odvodit „jiné metody“?
pomocí reformulace na hledání tzv. pevného bodu.

$$\tilde{x} \text{ je pevný bod } F(x) \stackrel{\text{def.}}{=} F(\tilde{x}) = \tilde{x}$$

Tedy např.: x^* je kořen $F(x)$ (\Rightarrow) x^* je pevný bod pro $F(x) + x$
tj. $x^* = F(x^*) + x^*$

... a na hledání pevných bodů máme k dispozici větu:

Banachova věta o pevném bodě

Nechť $M \subseteq \mathbb{R}^n$ je uzavřená a $G: M \rightarrow M$ je zobrazení pro které platí:

$$\exists q < 1 \text{ t.j. } \forall x, y \in M \quad \|G(x) - G(y)\| \leq q \cdot \|x - y\| \quad (*)$$

(\equiv říkáme, že G je tzv. kontrakce na M)

Pak $\exists!$ \tilde{x} t.j. $G(\tilde{x}) = \tilde{x}$ a navíc pro libovolné x_0 platí, že posloupnost $x_0, \underbrace{G(x_0)}_{x_1}, \underbrace{G(G(x_0))}_{x_2}, \underbrace{G(G(G(x_0)))}_{x_3}, \dots$ konverguje k \tilde{x}

lineárně s rychlostí q , tj. $\lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{\|x_{k+1} - \tilde{x}\|}{\|x_k - \tilde{x}\|} = q$.

Poznámka: pokud $\forall a \in M$ platí $\| \left[\frac{d}{dx} G(a) \right] \| \leq q < 1$, pak platí i (*).

příklad:

$$F(x) = x^2 + x - 2 \quad F: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} \quad \& \quad F(x) = 0 \Leftrightarrow x^2 = 2 - x \Leftrightarrow \begin{cases} x = \pm \sqrt{2-x} & \dots G_1(x) \\ x = -1 + \frac{2}{x} & \dots G_2(x) \end{cases}$$

$$G_1(x) := \sqrt{2-x}$$

- $G_1'(a) = \frac{-1}{2\sqrt{2-a}} \implies |G_1'(a)| = \frac{1}{2\sqrt{2-a}} \implies |G_1'(a)| < 1 \Leftrightarrow \frac{1}{4} < 2-a \Leftrightarrow a < 7/4$ stačí brát $c < 0$

- $(c, d) \subset (-\infty, 7/4) \Rightarrow G_1(c, d) = (G_1(d), G_1(c)) = (\sqrt{2-d}, \sqrt{2-c}) \implies d < 7/4 \ \& \ \sqrt{2-c} < d \ \& \ \sqrt{2-d} \geq c$

\implies vezmeme libovolné $d < 7/4$... např. $d = 3/2$. Pak \leq t.j. $\sqrt{2-c} = d$, tj. $c = -1/4$.

Pak $G_1([-1/4, 3/2]) = [\sqrt{2}, 3/2] = [3/2, 3/2] \subset [-1/4, 3/2] \subset (-\infty, 7/4)$

- Tudíž lze použít větu a posloupnost $x_0, G_1(x_0), G_1(G_1(x_0)), \dots$ konverguje ke kořenu F pro lib. $x_0 \in [-1/4, 3/2]$

$$G_2(x) = -1 + 2/x$$

- $G_2'(a) = -2/a^2 \implies |G_2'(a)| < 1 \Leftrightarrow 2/a^2 < 1 \Leftrightarrow a \in (-\infty, -\sqrt{2}) \cup (\sqrt{2}, +\infty)$

- $(c, d) \subset (-\infty, -\sqrt{2}) \Rightarrow G_2(c, d) = (2/d - 1, 2/c - 1) \implies d < -\sqrt{2} \ \& \ 2/c - 1 \leq d \ \& \ 2/d - 1 \geq c \Leftrightarrow \frac{2}{d+1} \leq c \leq \frac{2}{d-1} \ \& \ d < -\sqrt{2}$
Např. $d = -3/2$ & $c \in [-4, -7/3]$. Pak $G_2([-4, -3/2]) = [-7/3, -3/2] \subset [-4, -3/2] \subset (-\infty, -\sqrt{2})$

- $(c, d) \subset (\sqrt{2}, +\infty) \Rightarrow G_2(c, d) = (2/a - 1, 2/c - 1) \implies c > \sqrt{2} \ \& \ 2/d - 1 \geq c \ \& \ 2/c - 1 \leq d \Leftrightarrow c > \sqrt{2} \ \& \ 2/c - 1 \leq d \leq \frac{2}{c-1}$

Pak nutně $2/c - 1 < \frac{2}{c-1} \Leftrightarrow c \in (-2, 1)$... tedy nelze použít větu o pevném bodě \implies buď máme $|G_2'| < 1$ nebo $G_2: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, ale nikdy obojí pro $M \subset (\sqrt{2}, +\infty)$.

- Tudíž lze použít větu a posloupnost $x_0, G_2(x_0), G_2(G_2(x_0)), \dots$ konverguje ke kořenu F pro lib. $x_0 \in [-4, -3/2]$

Python demos: konvergence & iterace funkcí Julia &
& spojitost s Newtonem
v C

• Rěšení 2 - „směr dobrý, stačí nepřestřelit“

→ klasickým problémem je situace z obrázku z minulé přednášky:
začali jsme se přibližovat zarava ke kořenu, ale pak jsme „přestřelili“
(a díky stěšátku jsme zkonvergovali k druhému kořenu).

→ místo toho lze postupovat „měřeněji“: spočítáme řešení $J_{x_k} d_k = F(x_k)$ a
položíme $x_{k+1} = x_k + \tau_k d_k$ τ_k je délka kroku ve směru d_k d_k je tzv. směr Newtonovy metody

Jedna možnost (tzv. Armijova): $\tau = 2^{-m}$ kde $m \in \mathbb{N}$ je nejmenší přirozené číslo
pro které $\|F(x_k + 2^m d_k)\| \leq (1 - \alpha 2^m) \|F(x_k)\|$
↑ volný parametr, standardní volba $\sim 10^4$

Problém 2: jak získat J_{x_k} ?

→ v praxi pro hodně problémů nemáme explicitní formule
pro F \leadsto máme pouze program, který spočítá $x \mapsto F(x)$
(a i toto vyhodnocení může trvat dlouho a být náročné).

\leadsto nemáme přístup k $\frac{\partial F_i}{\partial x_j} \Rightarrow$ musíme aproximovat.

$$\frac{\partial F_i}{\partial x_j}(a) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{F_i(a_1, \dots, a_{j-1}, a_j+h, a_{j+1}, \dots, a_n) - F_i(a_1, \dots, a_{j-1}, a_j-h, a_{j+1}, \dots, a_n)}{2h}$$

$$\approx \frac{F_i(a_1, \dots, a_{j-1}, a_j+h, a_{j+1}, \dots, a_n) - F_i(a_1, \dots, a_{j-1}, a_j-h, a_{j+1}, \dots, a_n)}{2h} =: FD_j(F_i, a, h)$$

Finite difference (koněná diference)
pro funkci $F_i(x)$ v bodě a
a v j-té proměnné

\Rightarrow matici J_{x_k} lze aproximovat maticí \tilde{J}_{x_k} definovanou jako $[\tilde{J}_{x_k}]_{ij} = FD_j(F_i, x_k, h)$,
pro nějaké malé $h > 0$.

\leadsto k sestavení \tilde{J}_{x_k} potřebujeme $2n$ vyčíslení $F(x)$ na 1 krok \rightarrow

to může být příliš výpočetně náročné \leadsto existují další aproximační
varianty, které za cenu dalšíhů aproximací dále snižují potřebný
počet vyčíslení $F(x)$ pro 1 iteraci \leadsto tzv. Quasi-Newton
metody.

